

N:o 25.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Maj 1875, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändring i sättet för sammankallande af menighet till gemensam öfverläggning inför häradsrätt.

Under förmälan, att som domare, då menighet genom kungörelse kallades att i allmänna hushållningsangelägenheter höras inför häradsrätt, icke hade skyldighet att om sådant sammanträde särskildt underrätta kommunalstämmas ordförande, ej sällan inträffat, att denne derom erhållit kännedom så sent, att det icke kunnat medhinnas att för bevakande af menighets rätt utse ombud, har Herr *Sven Nilsson*, i anledning häraf och då ej finnes i lag stadgadt om det sätt, hvarpå menighet i dylika ärenden borde kallas, uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 55) föreslagit, »att Riksdagen för sin del ville besluta antingen en förändring i eller ett tillägg till nu gällande lagar och förordningar i hufvudsakligen följande syfte: Då domhafvanden på landet sammankallar kommuner eller menigheter till sammanträde, för att höras, eller öfverlägga och besluta i frågor som röra dem gemensamt, skall kallelse dertill utfärdas genom kungörelse, som uppläses i kyrkan i den eller de församlingar, som ärendet rör, samt dessutom anmälan derom göras hos kommunalstämmans ordförande i så god tid före sammanträdet, att val af ombud å kommunalstämma kan ega rum.»

Då, enligt Kongl. resolutionen på Ridderskapet och Adeln's besvär den 12 Juli 1731 jemte åtskilliga andra författningar, finnes stadgadt, hvad jemväl allmänt iakttages, att uti ärenden af ifrågavarande beskaffen-

het menighet som har i saken del, skall genom kungörelse, som bör i god tid från predikstolen uppläsas, kallas att sin rätt bevaka, torde det af motionären i detta afseende ifrågasatta stadgande icke erfordras.

Hvad derefter beträffar motionärens förslag i öfrigt, så synes icke böra lemnas utan uppmärksamhet, att då understundom gudstjenst på landet icke hvarje söndag hålles i alla församlingars kyrkor, samt följaktligen, utan domares förvållande, kan inträffa, att kungörelse om menighets kallande till sammanträde inför häradsrätt icke varder i vederbörlig tid offentliggjord, det, åtminstone i sådana ingalunda sällsynta fall, är behöfligt, att kommunalstämmas ordförande, med afseende på den åtgärd som i anledning af kungörelsen bör af honom vidtagas, derom erhåller kännedom redan före dess uppläsande från predikstolen. Då härtill kommer, att det mången gång för ärendets behandling vid kommunalstämma kan vara för dess ordförande erforderligt att om domarens ifrågavarande kungörelse ega mera noggrann och fullständig kännedom, än som genom kungörelsens blotta afhörande vid dess offentliggörande från predikstolen kan inhemtas, har Utskottet, med fästadt afseende jemväl derå, att af ifrågasatta skyldigheten att uti angifna hänseendet lemna kommunalstämmas ordförande underrättelse något afsevärdt besvär för domaren icke skulle föranledas, ansett sig böra i anledning af föreliggande motion vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse hemställa, det täcktes Kongl. Maj:t i nåder meddela sådana föreskrifter att, då menighet skall i allmänna hushållningsangelägenheter kallas till sammanträde inför häradsrätt, det åligger domare att af den kungörelse, som uppläses i kyrkan, till den eller de församlingar, hvilka ärendet rör, gifva vederbörande kommunalstämmas ordförande del så tidigt, att ombud för menigheten må kunna i behörig ordning utses.

Stockholm den 11 Maj 1875.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.
